

Szerkesztőségi iroda: Fischel Fülöp könyvnyomdája helyiségében. — Szerkesztővel értekezni lehet: Hétfőn, Szerdán, Csütörtökön és Szombaton 11 — és 4 órákor. — A lap szellemi részére vonatkozó minden közlemény *Margitai József* szerk. nevére küldendő Csáktornyára.

Kiadóhivatal: Fischel Fülöp könyvkereskedése Csáktornyán. Ide küldendők az előfizetési díjak és hirdetések.

Hirdetések jutányosan számíttatnak.

MURAKÖZ

magyar és horvát nyelven megjelenő társadalmi, ismeretterjesztő és szépirodalmi hetilap

Előfizetési árak:

Egész évre	4 frt
Félévre	2 " "
Negyedévre	1 " "

Egyes szám 10 kr.

Hirdetéseket még elfogadjatnak: Budapest: Göllberg R. A. V. hird. irod. Bécsben: Schalek H., Dukas M., Oppelk A., és Daube G. L. és társánál. Frankfurt a M.: Daube G. L. és társánál.

Nyitltér petitsora 10 kr.

Megjelenik Csáktornyán hetenkint egyszer: vasárnap.

T. olvasóinkhoz az újév napján.

Lapunk a mai számmal a negyedik évfolyamba lép. Három év eléggé kipróbálta egy lap életképességét s eléggé tanuskodik létjoga és szükségessége mellett; de három év egy lap életében elég alkalmat nyújt bő tapasztalatok szerzésére is. Hivatkozván lapunk múltjára, kijelentjük, hogy nem is késünk szerzett tapasztalatainkat a lapunk által kitűzött szent czélok javára felhasználni.

A „Muraköz” a lefolyt évben is hű képe volt Muraköz egyházi, tanügyi, társadalmi és közgazdasági életének, hiven képviselte a kis Muraköz a nagy haza előtt s a szerett hazát a muraközi nép előtt s hiven igyekezett az iránta való szeretetet a nép szívébe ültetni.

Hazafias, társadalmi, közgazdasági, erkölcsi és iskolai egészséges állapotok létesítése s fenntartása s a vidékünk iránt való érdeklődés felkeltése a megye és a környék előtt, lapunk egyik czélja. Magunkkal lapunkkal horvát olvasóinknak alkalmat akarunk adni, hogy lelküket erkölcsös és hazafias irányban művelhessék s művelődjen, közgazdasági állapotukat javíthassák; továbbá elvonni igyekezünk a muraközi népet hazafias érzelmére káros, idegen szellemű irodalmi termékek olvasásától azáltal, hogy lapunkkal nélkülözhetők tesszük a nem magyarországi polgár kezébe való olvasmányokat: s végül alkalmat akarunk adni lapunk magyar részével, hogy a nép, a reá nézve életkérdéssé vált magyar nyelvet gyakorolhassa s abban tökéletesse tje.

Ezek volnának lapunk czéljai. Meg vagyunk győződve, hogy jogos és igaz uton járunk s tudjuk, hogy számosan vannak, akik lapunk czéljáért velünk együtt lelkesednek. E czélok adják meg lapunknak a létjogot s az érdeklődés biztosítják lapunknak további életét és a lelkesedés adja kezünkbe a tollat, amellyel tovább is a nemes czélok érdekében munkálkodunk.

A nagyobbodó érdeklődéssel teendők és működési körünk is nagyobbodik az új évben. E végből a szerkesztőség a központon, Csáktornyán rendezkedik be.

Muraköz érdekei kívánják azt, hogy ezentul mindenütt megjelenvén, mindenhez hozzászólhassunk, s nagyobb tekintettel lehessünk Muraköz minden egyes jelentékeny pontjára s a vend vidékre.

Gondoskodtunk arról, hogy lapunk czéljának körébe tartozó minden egyes ponton megbízható tudósítók munkatársaink legyenek. Hű örei ezek a lapunk által kitűzött czéloknak, akik működési terünk minden egyes helyén biztos posztót foglaltak. Nem kell félnünk, hogy az Isten, király és haza iránti szeretet tüze népnünk szívében kialudjék s a felvilágosodásnak s a közgazdasági állapotok javítását czélzó törekvéseknek a vallástalanság, a hazafiatlanság és butaság útját állják!

Ezeket akartuk elmondani lapunk t olvasóinak az újév napján. Még egy szónk van t munkatársainkhoz és előfizetőinkhez. Kérjük munkatársainkat, maradjanak tovább, ez újévben is hű részesei fáradaimainknak és egyuttal osztályosai sikereinknek; t előfizetőinket pedig kérjük, miszerint az anyagi támogatást ezentul se vonják meg lapunktól!

Mindnyájuknak boldog új évet, áldást, békét, szeretetet kíván igaz szívvel

a szerkesztő.

A csáktornyai kereskedelmi kaszinó közgyűlése.

A csáktornyai kereskedelmi kaszinó rendezés évi közgyűlése 1886 december 26-án tartott meg. Részt vett benne mintegy 35 tag. 1) Elnök Benedikt Ede konstatalván a határozatképességet, üdvözölte a tagokat s a gyűlést megnyitotta. 2) Dr. Wollák Adólf egyt. titkár felolvasta az igazgatóválasztmány következő évi jelentését:

Alapszabályaink értelmében van szerencsénk működésünk és a kaszinó kebelében történt egyéb dolgokról a tisztelt közgyűlésnek a következőket tudomására hozni:

Megalakulván a kaszinó, a szervezés és berendezés tekintetében mindazt megtettük, mit véleményünk szerint szükséges, jó és célirányosnak találtunk.

A szervezés és berendezés körül felmerült hiadásokról tanúságot a mai napon szintén a tisztelt közgyűlés elé terjesztett évi számadás szolgáltat, melyre alantabb a szükséges képest észrevételeinket megteszük.

Előre bocsátjuk miszerint a kaszinó megalakult 38 rendes és 1 kültaggal, — az év folyamán belépett 9 rendes és 20 kültag, mely utóbbi a legszebben igazolja e kaszinó létalapját.

Tartottunk 20 ülést, melyekben 54 határozat lett hozva, a szükséges képest bővebben indokolva. A hozott határozatok mind foganatosítva lettek, a miről a választmány mindenkor meggyőződést szerzett magának és ha megtörtént foganatosítás jegyzőkönyvileg mindenha nincs is kifejezve, ez azért történt, mert nem fontos dolgokkal megtölteni nem akartuk a jegyzőkönyvet.

Mint egyelmi bíróság egyszer volt kényszerhelyzetben határozni a választmány, mely határozat foganatosítása azonban már az új választmány hatáskörébe tartozik.

Felendülőnek tartjuk, miszerint a belépett új rendes tagok közül határozatunk folytán 6, ez évi tagsági díjért 10 frtot fizettek csak, a mit azért határozatunk el, mert méltánytalan lett volna 2—3 hóra 20 frtot fizetnünk; mindazonáltal azon feltétel csatoltatott hozzá, hogy kötelesek az így belépett tagok a legközelebbi 2 évre a rendes tagsági díj fizetése mellett a kaszinónak tagjai maradni.

E jelentésnek kiegészítő részét a jegyzőkönyv képezve, a történetkről részletesebben az ad leírásokról. — Csak azt említnék meg fel, mielőtt a számadásokra áttérnénk, hogy a belépett új tagok folytán kényszerűvé váltunk a kaszinó helyiségeit kibővíteni. Ezen intézkedés költségeinek a számadásokban nyoma van. Ezt akarjuk itt kiemelni.

Átérve a számadásokra megemlítjük, hogy első sorban a háromévi költségvetést készítettük el, mert az alakult közgyűlés ezt megkivánta. Ezen 3 évi költségvetés kitűntetett 4520 frt bevételt, a kiadási rész 4281 frt 30 kr, melyben befoglalatik a felvett kölcsön és kamatainak törlesztése, és e szerint a 3 év után vagyis 1888 decz 31-én 239 frt 02 kr. pénztári és ezentul 1344 frt 59 kr. berendezési vagyona leend a casinónak.

A lefolyt év költségei kitétek 2161 frt 30 kr, melynek ellenében 2160 frt 32 kr. bevétel levén 98 kr. tulkiadással záratott le az év, csakhogy miután nem folyt 20 frt tagsági díj, ez év is felmutat 19 frt 02 kr. bevételi többletet.

Hogy a megszavazott 700 frt kölcsön helyett 1000 frtot vetünk fel, hogy a butorok és berendezésre valamivel többet adunk ki, mint előirányozva volt, az oly szükségesen alapult, melyet ki nem kerülhetünk. Egy részt ugyanis mindent szép és jó minőségben, másrészt mindennel be akartuk és be is rendeztünk a kaszinót, mert csak így váltuk a kaszinót életképesse, kellemes társag helyiséggé és a társadalmi fejlődés gyújtójává tenni.

Az alapszabályok ezt előírják, annak megfelelni akartunk hogy megteletünk-e mi köteleességünknek azt a tisztelt közgyűlés bírálata alá helyezzük. Melynek megtörténte után tisztelttel kérjük felmentvénnyünk a vagyon és erkölcsi felelősség tekintetében.

Az évi jelentés általános heyesléssel tudomásul vétetett. 3) A vagyoni kimutatás s az egylet gazdag leltára bemutatván, tudomásul vétetett. 4) Elnök bemutatja az évi költségvetés tervezetét, mely Hochsinger Sándor és Wollák Rezső felszólalása után elfogadtatott. 5) Az elnök a saját és tisztársai nevében megköszöni a bizalmat, az alapszabályok értelmében lemond s felhívja a közgyűlést a kaszinó tisztikarának megválasztására. Ez alkalomból Wollák Rezső hosszabb beszédben méltatja a kaszinó czéljait, meglegedését fejezi ki az igazgatóság működése felett, mire Neumann Bernát indítványára a legköszönt igazgatósági tagoknak jegyzőkönyvileg köszönetet fejezte ki a közgyűlés. 6) A tisztikar választása következt. Megválasztattak: Benedikt Ede elnöknek, Hirschmann Leo alelnöknek, Heinrich Miksa pénztárosnak, bizottsági tagokul: Rosenbergr Lajos, Wettendorfer Dávid, Morandini Roman, Wollák Rezső, Kohn Herman és Neumann Albert. 7) A jegyzőkönyv hitelesítésére Dr. Schwarz Albert és Hochsinger Sándor tagok küldettek ki.

A legnagyobb örömmel emeljük ki, hogy a közgyűlés, noha a tagok nagyrésze csak tőri a magyar nyelvet, kizárólag magyar nyelven vezetett. A hazai nyelvnek oly szép figyelembevétele noha kötelesség itt a határon, egyes nyelvű lakók közt, dicsegetni eméltő.

A csáktornyai kereskedelmi kaszinó kezezi ez idő szerint városunk egyedüli társaskörét, mely ugyan nem általános polgárkör, hanem a polgárok egy részének, a kereskedőknek köre. Főczélja: a kereskedői elemeket összehozni s a társadalmi életnek lendületet adni.

A csáktornyai keresk. kaszinónak sikerült a lefolyt évben a gyakran tartott estélyek s a kaszinó szorgalmas látogatása által az említett czélokat elérni. Vajha a virágzó egylet követendő tanulságot szolgáltatna városunk egyéb elemeinek egyesülésére is!

TARCSA.

A zalamegyei vendekről.

Irta: Gönczy Ferencz.

„Leirni csak azt lehet, amit lát, vagy látott az ember... Magyarországot leirták már többen, jeles emberek, olyanok, kik beutazták keres túl-kasul minden irányban. De mi az, mit egyes ember láthat, még ha egész életét is annak szentelné? Igaz, hogy a tudós mindig a legfontosabb anyagot gyűjti össze munkájához, de azt bármilyen bölcsen dolgozza is fel, — az legfeljebb egy kitűnő váz lesz. Néptanítók adjátok meg e váz csontjaiba a velőt, adjátok rá húst, idegeket, ereket és beléjök a vért! Az élettelen vázba életet adjátok s elöttetek áll szép hazátok eleven hű képe. Ha mindenki egy cseppszóval is járul a munkához — sikerül!”

Ezt írja Dr. Simonyi Jenő lelkes felhívásában a „Néptanítók Lapja” 1883-ik évi egyik számában.

Nem tudom, mily eredménye volt felhívásának, de engemet e felhívás buzdított arra, hogy az akkori működési helyemen a nép viselete, szokásai, családai társadalmi élete stbről érdekesnek kinálkozó anyagot összegyűjtsem s leírjam.

Egy népet jól leirni nem könnyű feladat még akkor sem, ha a leíró köztük él, annál kevésbbé oly esetben, midőn az illető azok közt kevés ideig tartózkodik,

avagy a leirandó nép közt csak keresztül utazik.

Ez utóbbi esetekben a leírók rendszeren valamely eredeti leirást vesznek alapul, melyhez hozzáfűzven a maguk felírt tapasztalataikat s történet kalandjaikat, valamint a népet jellemző vagy tán jellemezni akaró — néha már csak a múltban létezett — külső községeket, s leírottak vének — ha a szerzők nem is, de a jámbor olvasók — egy népet.

Hogy ez így van, mi magyarok — sajnos! — még mindig tapasztaljuk — magunkon. A rólunk író külföldi utleírók a befűrt, a kanászt, a csikóst s cigányt ki nem hagyják leírásukból; pedig némelyek tán egyet sem látnak itt jártukban az említettek közül, nem tudják, hogy a kanász már nálunk sem külön legény s csordásnál, a betyárok is elvesztették népszerűségüket, s már körülbelül nálunk is csak annyiban léteznek, mint más nyugoti országokban. Czigányokat sem igen láthatnak, legatöbb olyan költőseket nem, melyeket az ő közzelűk othon megteremtett, találnak s látnak Budapestén a vendéglőkben — jeles zenészek alakjában.

A gulyás, paprikás s más speciális magyar ételekről is ítéletet mondanak, ha nem is ettek. Szóval összeírnak olyan bardságokat, melyek nemzetünket érdekessé igen, de v o n z ó v á nem lehetnek hivatva tenni.

A nép szokása, jelleme, elöhaladása stb. a leírók mélyen nem igen hatolnak, mert behatolni a legtöbbször alkalmatlan sincs. Pedig mi domborit ki jobban egy nemzetet, mint annak a népből gyökerező s abban megör-

zött — ősi — szokásai, melyek jellemébe is bepillantást engednek vetni, erkölcsé, mely a nemzet összessége értékének kifejezője, elöhaladása, mely életre — termelteséget van hivatva bizonyítani?

Az intelligencia, mely szokásaiban, erkölcsében, családi s társadalmi életében stb. a nemzetközi divatos törvényeknek hódol, mely műveltségében — természetesen — nem a sajátlagost (tehát egészen a nemzetit sem) követi, a maga vilápgorgárius eszszoltságában nem lehet oly kifejezője a nemzetnek, mint maga a nép.

Tehát ne kicsinyeljük a népet megismerni, mert — mint fentebb említtük — ő benne tükrére találunk a nemzetnek. A nép egyik másik sajátja bár csekély, s semmit mondónak tünik fel, mégis, nem egyszerű érdekesebb s mondjuk hozzá — értékesebb a tudományra nézve, mint azt gondolnók.

Nálunk e soknemzetiségű államban kiválóan szükséges ugy a magunkbeli magyar népet, mint egyes nemzetiségeink népet is megismerni. Hazánkban a nemzetiségek felét képezik a lakosság számának s így magatartásuktól sok függ az állam békés fejlődését illetőleg. Ha ismerjük őket, gondolkodásunkat stb. könnyebben alkalmazkodunk hozzájuk vagy alkalmazhatjuk őket magunkhoz.

Hogy a nép megismerésére újabb időkben még a legmagasabb helyeken is nagy súlyt fektetnek, elég felhoznom Rudolf Ö. cs. kir. Fensége kezdeményezéséből s közreműködésével létesített „Az Osztrák-Magyar Monárkhia irásában és képmében” cz. művet, mely maga köré vonta Austria s

Magyarország szellemi arisztokratáinak színe-javát. Sőt a trónörökös Ö Fensége maga is buzgó ismeretője egyes vidékek lakóinak, utazásait s vadászatait megörökíteni hivattott élénken írt könyveiben rendszeren a nép jellemzéseinek főbb leírásával is találkozunk.

Ki tagadhatná, hogy valamint sok más-ugy ezen a téren is, a tanítók sokat tehetnek. Ha mindegyik leirni községe, vidék népeinek viseletét szokásait, erkölcsét stb. a tudósok által leirt váz csontjaiba csak ugyan megadhatnák a velőt, rájuk a húst, az idegeket s ereket, beléjük pedig a vért.

S ehhez töltünk, tanítóktól, inkább az anyag összegyűjtése s egyszerű leírása min, annak szakszerű tán tudományos elrendezése kívánatik, ez utóbbi sokszor a csakis azzal foglalkozóknak sem sikerül mindig, annál kevésbbé követelhető azoktól, kik foglalkozásukból kifolyólag egyik tudományágnak sem lehetnek specialitái. Hanem encyclopedisták, kiknek — hivatásuk természetén szerint — körülbelül mindegyik tudományhoz egyformán van köztük.

Csekélységem is, összegyűjtve a zalai vend nemzetiség főbb ismertetéséhez megkivánt anyagot jóakarattal, de magam által is eléggé érzett szakértelem nélkül, leírtam viseletüket, foglalkozásukat, családi s társadalmi életüket s szokásukat, mert tudommal — a zalai vendekről ismertető költőmény vagy könyv mind ez ideig nem jelen meg.

(Folyt. köv.)

Lapunk t. előfizetőit tisztelettel felkérjük, hogy a hátralékokat beküldeni és az előfizetéseket mielőbb megújítani sziveskedjenek, nehogy a lap szétküldésében akadályok merüljenek fel.

„Muraköz” kiadótalálata.

A szülők figyelmébe! Francia nyelv tanítónő telepedett le Csáktornya. Neve Chony Valeria. lakása Stefan Amalia úrnőnél van. Órákat ad a legújtanosabb feltételek mellett. Előjegyztetni lehet a tanítónő lakásán bármely órában.

A csáktornyai kereskedelmi kaszinó 1886. decz. 25-én sikerült társas vacsorát rendezett. A vacsorát táncz követte, mely éjféltáncig a legkedélyesebben folyt.

Perlakon a feldölt petroliumlámpa szerencsétlen áldozata, Vukaszovics neje égési sebeiben iszonyu kínok között meghalt. Temetése a közönség nagy részével együtt ment vége. Béke a sokat szenvedett anya porain!

Ismét párba! Perlakon! Ugy látszik békés városunk affaire d'honneur-jei által szomorú nevezetességre kezd vengődni. Különb, az elrémült olvasó megnyugtatóására mindjárt meg'egyezzük hogy ez alkalommal sem folyt vér — legfőlebb egy kis tinta. A közigazgatás terén működő két fiatal ember nyilvános helyen sértő szavakkal illette egymást. Mély elkeseredés mindkét részről. A segédek titokzatosan működtek. Végre győz a felebaráti szeretet! jegyzőkönyvbe ígatott kölcsönös bocsánatkéréssel az ügy befejeztetik. Difficile est satiram — sat.

Perlakon a szegény tanulókat segélyező egyesület karácsony előestéjén tartotta a választmány és mindkét nem-beli díszes közönség jelenlétében az évben utolsó ruhakiosztását. Az ünnepély fényét ez alkalommal emelte egy csinosan felkészített s egyik iskolateremben felállított karácsonyfa, mely alatt

jó meleg ruha, csizma, sütemény, gyümölcs sat. kecsegtette a szűkölködő kis tanuló sereget s ki az öröm. boldogságtól sugárzó k's arcokat látta, bizonyára máskor sem tagadja meg tőlük rokonszenvét, részvétét. Az egyesület pedig azon tudatban lelheti működésének legszebb jutalmát, hogy jelenleg 5—5 osztályból álló elemi iskolánkban nincs oly tanuló, ki meleg ruhával, jó lábbal-lal nem volna ellátva. Isten áldása kísérelje jövőben is e derék egyesület munkódését s Isten áldása mind azokra, kik az egyesület nemes célja elérésében anyagilag, szellemileg gyámolítják.

A perlaki társaskör január hó 8-án tartja rendezévi közgyűlését. Ezt követőleg a dalárda közreműködésével s esetleg tánczczzal összekötve estély rendeztetik, melyre csakis a társasköri tagok s ezek által meghívott vendégek hivatalosak. Beléptidj ez alkalommal nem szedetik.

22487. ts. 886. Zala megye alisp. nyilat.

Pályázati hirdetmény. A novai szolgabírósnágnál megüresült egy irnoki állomás, amely 400 frt évi fizetéssel és 100 frt lakpénzzel van javadalmazva. ezennel pályázat hirdetetik. A pályázati kérvények, melyekben az 1883. I. tcz. által meghatározott képesség s képzettség okmányilag igazolandó, 1887. évi január hó 10 ig hozzámm terjesztendő be. Z. Egerszeg 18-6. dec 27. Csörtán K. alispán.

Az első magyar általános biztositó társaság nagy-kanizsai főügynöksége ez év első napján megkezdte működését Zalamegyében, melynek területét a nevezett társaság kiszakította a soproni főügynökségből s ezen területre új főügynökséget állított fel. Elismerésnek örvendő hazai nagy társaságunk intézkedését csak helyeselni tudjuk, mert megynék biztositó közönsége így sokkal közvetlenebbül és gyakrabban érintkezhetik a társulat képviselőiségevel s ügyeit sokkal célirányosabban rendezheti. A főügynökség szervezését személyi tekintetektől is nagyon szeretésének mondhatjuk, amennyiben a főügynökség képviselőjül Tóth Lajos urat a nagy-kanizsai ta-

karékpénztár közbecsülésnek örvendő igazgató elnökét nyerte meg. titkárul pedig megynék derek fiát, S ü m e g i Kálmán urat, a társulat aradi főügynökségének tehetséges tisztviselőjét nevezte ki. Ily vezetőekkel szemben a biztositó közönség nyugodtan előlegezheti bizalmát a nagy-kanizsai főügynökség iránt s bizton számíthat a leg-tisztességesebb és legmegtányosabb eljárásra. A főügynökség, mely különös sulyt fog tekinteni a zalamegyeyi birtokosság és polgárság érdekére, a nagy-kanizsai tukarékpenztár fő-terei épületeiben rendezte be irodáját.

Jegyzőválasztás. Podturen köz-ségben m. évi decz 30-án Kollay Lajos helyettes jegyzőt, előbb kir. köz-jegyzői segédet a podtureni körjegyzői kerületre egyhangulag jegyzővé választották meg. A csáktornyai főszolgabíró ur ez alkalommal lelkes és buzdító szavakkal az új jegyzőt be is iktatta. A választást a podtureni plebános úrnál ünnepélyes és felkőszöntőkkel fűszerezett lakoma fejezte be.

A csáktornya-zágrábi vasuti vonal mint irtuk átadatott a közforgalomnak, de az összeköttetés Varazsdral nem a legcélszerűsabb (Varazsdral csak kétszer jön át és megy vissza) évégből a naponkint hatszor közlekedő déli vasut személyszállító vonataihoz külön társas kocsik jönnek át Varazsdral. Ugy értesülünk, hogy f. hó közepétől kezdve a déli vasut minden egyes vonatához külön vonat jön át Varazsdral Csáktornyára. A fűtőházzal is baj van, mert a varazsdiak ott, a déli vasuti társulat meg itt Csáktornyan óhajta felépíttetni. A csáktornyai állomásnál mindenestre nagyobb mérvű építkezések lesznek foganatosítva a csáktornyai zágrábi vasuti társulat részéről.

A csáktornyai jótékony nő-egyesület a karácsonyi ünnepek alkalmával az idén is az elemi népiskolába járó növendékek között nagymennyiségű téli ruhát osztott ki; összesen 21 gyermek ré-

szesült jó téli ruhában, miről bővebbet a jövő számban.

A csáktornyai „Hattyú” vendéglő nyilvános árverése m. hó 30 ára volt kitűzve. Miután délelőtt 11 óráig árverező a városi tanácssteremben nem jelentkezett, a nevezett nagy vendéglő eladható nem volt. Ugy értesülünk, hogy újabb árverési határidő nem is lesz kitűzve, hanem a vendéglő eladás helyett a város 30.000 frt kölcsönt fog felvenni adósságainak törlesztésére.

Lopás. Dragoslaveczen Klobucsarits Mária kárára még a m. év máj. havában ruhaneműt, ágyneműt s majorságot loptak. A tettesek csak most kerültek meg Medlobi Mária és férje személyében.

Szerkesztői üzenetek.

G. Ha beteg, akkor senki sem követheti azt, hogy tanítson. Erre törvény nincs, de nem is szükséges ide törvény, mert eltekintve az emberbaráti elvektől, az tény, hogy az iskolába ép test és ép lélek szükséges. Egy beteg ember több kárt, mint hasznot tehet az iskolában. Szabadságot orvosi bizonyítvány folytán annál inkább is kaphat, mivel a tanév meghosszabbításával pótolni akarja a hiányokat. De ez nem feltétlenül szükséges. Az esetleges helyettesítést ön nem tartozik fizetni, hanem a község, mint iskola fenntartó. Különb kártársai vagy kártársa collegiális köteleességre önt helyettesíteni. Így van ez egész világon, közsépe pedig tudommal nem esik a nagy világon kívül. — Z á g r á b. V. Szives sorait nagyon köszönjük! Hogy a horvát testvérek között sokan vannak, akik szeretnének magyarul tanulni, annak csak örvendünk. Vajha ne csak nyelvben, hanem szívből is akarnának lenni a jó anyának. A magyar nyelv megtanulására Molnár Antal horvát nyelven irt nyelvtanát ajánlhatjuk. Kapható Zágrábban bármely nagyobb könyvkereskedésben. Ha e nyelvtant áttanulták, akkor a módot a további tanulásra, szívesen megmondjuk. Adja át siveélyes üdvözlőmetet a többi, velünk érző muraközi társainak.

Uredništva pisarnica je u stanju tiskara Fischela Filipa u Čakovcu. — S urednikom rasgovarati se more: ponedjeljek, sredo, četrtak i subota ob 11. i 4. vuri. — Sva pisma i pošiljke naj se pošiljaju na ime Margitai Jozeja uredništva u Čakovcu. — Izdateljstvo: Knjižara Fischela Filipa u Čakovcu. Sim se naj pošiljaju predplate i oglasi.

MEDJIMURJE

NOVINE ZA PUK

IZLAZI SVAKU NEDELJU.

Cena je: Na celo leto 4 frt Na pol leta 2 „ Na četvrt leta 1 „ Oglasi se poleg pogodbu 1 fal računaju. Iz vna toga se mora platiti za svaki oglas kulikoput izlazi, 30 kr. vladni strošek.

Na novo leto.

Neznamo, jeli bi se raduvali ali plakati?

Jeli bi se raduvali tomu, da je staro leto minulo, i novo leto došlo, ali pak bi se tuguvali nad tem? Kaj nam je staro leto doneslo i kaj je od nas odneslo, to vre znamo; ali kaj budemo od novog leta dobili i kaj zgubili, to samo gospodin Bog zna.

Tak najmo šifpati na staro leto, pak najmo se preveč raduvali novomu gostu, ar ga jo nepoznamo. Ufati se imamo samo i to, da bude bolje, kak je bilo.

Na staro leto svaki šifpa. Trgovac veli, da nije imal dobička, meštarski človek veli, da mu meštija nije išla dobro, gospodar, pak poljod-lavec se zato tuži, ar mu zemlje nisu donajale dosta, pak žitek i živine neimaju dosta veliku čenu, s jednom rečjum tuži se fiskališ, doktor, činovnik i svaki človek, i svaki mial, da ima zrok tužbi, mial, da bi i bolje moglo biti i nigdo nije zadovoljen. Svaki bi več rad dobili, kak je dobil, i več bi rad imeti, kak ima. Takva je človečja narav.

Dragi čitatelji! Postuvani Medjimurcil Pustimo mir šifpanju na tom mladom letu! Stara izreka veli: „Sve je tak najbolje, kak je je, Bogu budi hvala!” Traimo se, delajmo, trudimo se, budimo marljivi i u novim letu, ali to nebude nam dostal. Svemu tomu je samo jedno potrebno, to je: „reč Božju slušati i po njoj živeti!” Gdo tak čini, bude zadovoljen i glo je zadovoljen, on ima sve, on je srečan!

To je vre stara navada, da si poznanči jeden drugomu u novom letu kaj

dobrođa željiju. I mi smo vaši stari poznanči, ar je vre četvrto leto tomu, da smo srečni našim postuvanim čitateljem ove novine pisati i izdati. Tak znamo, da i vi od nas potrebujete, da vam u prvem dnevnu novog leta nekaj drugoga želimo. Ali kaj bi vam željili? Zlata, srebra, kinče, velike banjke, pune komore, čuda zemelj, tuste svinje, lepe konje, rodne gorice? Kaj bi vam hasnilo, ako bi vi to sve imeli, pak bi pri vaši hizi zdravje mir i blagoslov Božji falili! Ne, dragi čitatelji, mi vam kinče ne želimo, ar kinči: kak su došli, tak i prejdu, pak i stara naša popevka veli: „Bog zna jel k letu, budemu svi skup živeti!” Kaj bumo onda s kinči! Mi vam želimo, da vam razsvetli gospodin Bog srca vaša i razum vaš, da budete Boga bojeći, pošten, složni, da budete domovinu vašu i jeden drugoga ljubili, obdržavali zapovedi Božje i orsake i iskali one kinče, koje od vas nigdo nebude vzeti: reč Božju, znanost i napredek!

Svim postuvanim čitateljem želimo iz srca sva dobra u novim letu!

Urednik.

Božični dogodjaj.

Uprav je Božić bil. Jaka zima je bila i na to gusti sneg puhao. Po vulici komaj je, jednog ili dva človeka bilo videti, koji u dobri opravi oblečeni se žurili, kak da bi se bojeali, da se neizmrvneju. O kak blaženi je on, koj u takvim vremenu je u topli hizi.

Po jedni vuski vulici u strgani opravi oblečeno dete po velikim snegu je amo-tamo koracalo. Opravica, koja mu samo pol tela pokrila, nije bila za poznati, taliko luknjih je bilo; škrljak u je

takoljer podrapan bil. Da bi božmice imalo sigurno, da bi i one bile tak podrapane i raztrgane, kak i škrljak. Ali nije imalo boso je moralo po snegu hoditi. Tak je drhtalo, da se samo ne smrznuo. Njega nije nitko čekal u topli hizi, on nije imalo kamo si leći. Siromašno i ostavljeno je bilo. Nije imalo nikoga, tko bi ga k sebi stisnuo, nije imalo nikoga, tko bi mu rekao: Hodi k meni ljubezno dete! Otec mu je davno vumrl, ljubeznu majku su pak danas odnesli tamo, odkud više nazad nebude došla, na grobje. Danas su oju pokopali na prvi božični svetek.

Oh, kak žalosten božić je bil onomu detetu. Majka mu je obećala, da mu zimsku toplu opravicu kupi. Ali nije mogla kupiti, jerbo za one male penze, koje je za opravicu šparala, raka se kupila.

Siromašno dete ono nije još znalo, kaj je smrt Razgledavši raku i nutri ležeću majku, on je mislil, da samo spi. Kada se več nagledalo i gda se več nije moglo dočekati, da bi se majka stala, počne nju buditi. Draga mamica! jas bi rad jesti! kad je dete vidlo, da se majka nit na ove reči ne zbudi, počne se žuhko plakati.

Jedni ženi se to čete smilovalo i dala mu komadić kruha. Onaj komadić kruh s velikim veseljem je pojelo. Ne zahman, da je i gladno bilo.

Kad su več raku, i nutri ležeću majku odnesli, počne dete pitati: Gde je njegova mamica? Jeden človek mu rekao, da je ođišla i više nje nazad nebude. Kakva žalost je to bilo čuti siromašnomu detetu. Opet pita, da kam je išla? zakaj njega ostavila? i zakaj više nazad nedođe? Ali kak bi to znalo četiri let staro dete.

Tak samo sedeč u prazni hizi i

čeka si mater s'oju, misleći, da ipak bude došla.

Došel je večer, knica je bila, ali majke od nikud. Onda počne dete suze roniti i žalostno se plakati.

Nit nije spazilo, samo se opreju vrata i jeden človek stupi u hizu. Ovaj človek je bil gospodar hize. Kad je taj zagledal dete u jednim kutu sedeti i plakati, zakrikne nad njim: kaj ti ovdj delaš, kaj imaš ovdj za delo? Ovdj nemoreš biti, jerbo u ovu hizu drugi budu došli, za tebe ovdj više neima mesta. Idi, pak idi si dobrovoljnoga človeka, koj te k sebi zeme, jerbo vrati ti je vumrla i meni još dužna ostala.

Ovaj, tvrdoga srca človek prime za ruku, pak ga iz hize van na vulicu odpejtal.

Strasna veter je snegu po vulici nosil i siromašnomu detetu u obraz vudiral. Nije bilo nit najmenjše luknje, gde bi se stisnuo i od smrti oslobodilo. Siromašno dete ti žalosten božić imaš!

Tamo za vulična vrata se stisnuo i dugo vremena drhtajuć kričalo si majku. Ali ona vani na grobju nije čula, niti nije došla pitat ga, kaj mu fal. Več je 10 vur minulo, vrata su zaprlj i opet je siromašno dete dale moralo iti.

Suzn imaočima zagledne oblok, gde je sve u jedni svetlosti bilo, gde sigurno obdržali su zabavan božični. Veselno su se zabavljali u topli hizi i nisu se zmislili, da vuni je jedno siromašno dete, kojemu su denes majku na grobje odneli.

A kak bi se gdo zmislil na božični večer, kad su u zabavi i veselju bili? Siromašnomu detetu obraz počne modriti se, od velike zime su mu noge več skoro se vmrznule. Vu strašnoj muki dalje je išlo. Kam? toje ne znalo, A

kam bi išlo, da vu celim varašu nije imalo nikoga poznatoga. Hodilo je od jedne vulice vu drugu, brez da bi znalo kam. Vulice su već kmične bile. Lampasi su već kmično svetili. Sve je tibo bilo, ar gdo bi na božični veđer gda svaki je doma vani hodil.

Vreme prohadja i već 10 vur je davno minuulo.

Dete samo išlo . . . išlo kam su ga zadrevjeno noge nosile. Več se nije plakalo, jerbo suze već nije imalo. Samo vustnice su drhtale od velike muke. A kak da nebi, kad je čutilo, da nezadugo se mora zmrznuti.

Vura je tukla. Poslušalo je mirno kak da bi se mu lepo vidlo glas turen-ske vure. Jeden, dva, tri! Tri četvrt na jedanajst je bilo. Koraca prama turnu od kud je glas došel, išel, kak da bi ga glas zval. Malenami nogami već komaj je dva korace načinilo. Nazadnje, kad je već čisto oslabilo, skup je opalo.

Vnogo se mučilo. Da ga gdo videl tak izmučenoga ležati, neverujem, ako bi srce uprav iz kamena imal, da se nebi mu smiloval. Vura opet tuče. Dete koje je poleg turna ležalo, s celom jakostjtu se gori etalo od velike muke i išlo je prama cirkvi. Male noge su opet jakost dobile, da je do cirkve mogel dojt. Ovdj je opet doli opal, baš pred cirkvenimi vrati. Vezda još više muke je trpelo, jerbo je već posvem izmučeno bilo. Ovdj se već genuti nit krenuti nije moglo.

Zaspalo je. To je bil kaziteljsmrti. Vustnice su na smeh bile i tak je izgledalo, kak mali angel. Vu snu se s ljubeznom majkom spominalo. Majka ga zgrlila i kušnula, toplu opravu i znoga i vnoga božična igrača mu dala. Malo dete je blaženo i veselo bilo! Vu veseljem se smejalo. Doklem je pred cirkvenimi vrati spalo i kšiti smrti pripravljalo, po vulici se hodenje i glas čul. Glas je navek jakši bil i vezda pred cirkvenimi vratmi poleg deteta tri osobe su stale. Jedna bogato obličena gospa s dvojamj decami, s jednim vekšim dečecom a jednom menjšom puckom.

Prestrašeno je gledala gospa i taki buditi je počela, ali zahman, nije mogla jerbo dete je već zmrženo bilo. Kad je počula malo dihanje, taki zaprosi svoju decu, da naj daju svoju opravicu, da nesrećnoga oslobodiju.

Dečec taki svoju gornju opravu a devojka pak svoj veliki rubec je dala. Gospa njega dobro zamota, na ruke prime i tak z njim brzo je dimo išlo.

Dimo doševši, taki su ga vu postelju položili. Navek je spalo i na smeh se držalo. Gospa i njezina deca komaj su čekala, da bi se zbudilo i da bi znali njegovo strašno pripečenje.

Nije njim bilo treba dugo čekati, za kratko vreme odpre oči, prva reč je bila zazivanje matere svoje, s kojum vu snu se spominal. Kak lepo je to bilo, kad se vu topli hiži vu mehkami blazinami našlo, prav tak, kak je senjalo, ali ljubeznu majku nigdi nevidi.

Vezda mu na pamet došel onaj tvrdog srca gospodar, vulice, kud je hodil i ležal. Nije znalo, jeli zbilja se to s njim dogodilo, ili pak samo ovo senja bila. Mutro se ogledava sad na gospoju, opet na decu, ili pak na postelju, gde je ležalo.

Neboj se nitko veli gospa, ljubezno dete, vu dobri . . . ti, nitko te ne bude bant . . . sno tebe večera vu veli . . . tak smo te sim . . . k tvojoj . . . e sigur-

su . . . ospi . . . reklo . . . ga, gdo . . . je plačete . . . ga, gdo . . . bi na mene skrb . . . mel.

Bošel tak si siromak, bre matere, rekla gospa.

Vezda je dete sve tak povedalo, kak je znalo. Povedalo je, kak su mater vu črni raki odnesli, njega pak su vun na vulicu hitili.

Gospa kušne ga, a deca pak plakati su se počnula.

Draga mamical počne mala pucka, nepustimo ovoga maloga dečeca, naj ostane on pri nas i naj bude naš brat.

Je mamical naj bude on pri nas, zavikne mali dečec.

Veselim se decal rekla mamica. On bude pri nas i vaš brat bude. Ali gledite on neima lepu opravu, on neima nikakja vi pak sve imate, kaj ste od božičnoga dreva dobili.

Nije trebalo više majki govoriti. Deca odmah su k lajci bežala i sve su van zeli, kaj su na božič dobili. Vnoge opravu, igrače, knjige i to sve su dali malomu dečecu.

Mati kušnula dobru decu i rekla njim, da i nadalje naj ostaneju dobrovoljni prama ostavljenom.

Vidite ljubezna deca, kaže jim na dalje mati: Bog se nespozabi od nesrećnih. On pošle one, koji razveseliju i koji mu pomožeju. Nit ovoga dečeca nije ostavi, nego nas je poslal za osloboditeje.

Još nekaž malo imam za reći. Malomu detetu drugi den je blaženi den bil. Mesto prveše manice je drugu mamicu dobil, koja ga je odhranila i rado imala, kak svojeja deteta.

Vnogiput je spomenek bil od one mrzle noći, kad je dete na pol mrtvo ležalo. Malo dete na takvim načinom, navek ruku kušnulo svojem dobroćiniteljom, i do smrti je zahvalno bilo prama zveličiteljici, drugoj materi.

Prevodil:
Ivan Štinglj.

Redovnik.

Pripovest.

Ođekel se je sveta . . . Obleke! si je onu dugu opravu, koja vćini veliku razliku izmed človeka i človeka. Misli je, da ima vu sebi jakoga duha, pak je stupil vu svetinju gospodinovu. Počinek je došel iskati, med zaprt mi zidinami, misleci, da bude tu zabil ništarije toga sveta. Misli je, da mu budu ovdj izumeli iz duše oni sladki stari spomenki, misli je, da se tu počimlje novi život.

Ali se je jako, jako vkani!

Svetinja gospodinova samo onoga more zadovoliti, koža pravo znanje vleče vu nju, ali njega je duševna bolest, i tupače nekakva osveta vpelala na to. Im je večera još iz srca ljubil. Im večera još neje imel nebesu za zaručnicu, a de es si oče silom vu glavu vpilit, da on više ne ljubi, da on više niti nemre ljubiti. Da je njegva dovedšađa ljubav samo prijateljska ljubav bila.

Došla je prva noć, koju je moral vu svojoj klosterskoj hižički preživeti. Muogi človek komaj čaka to, da si more dobro počinuti. I on je čakal, ali mu je izbegaval oči sladki san. Vu maloj hižički je kmica bila, on je ipak svakojačke stvari videl pred sobom. Kud god se obrnul, navek je videl pred sobom jedno nevažno mlo lice. Počet je moliti. Ali kaj drugomu človeku mir preskribi, to je njegve muke samo povečavalo. Desetput je znova počel molitvu, ali se navek zadel vu njoj pak se zasramil, nu samo na jednu minutu, ar mu je misel vu drugi minuti već drugde bila. Navek je samo na ono stvorenje misli, koje je večera od sebe odriual, i koje stvorenje bi bil drage volje izbrisal iz svojega srca. Milo nedužno lice mu se pak pokazalo. Pak je žalostno, blede bilo. Jedna suzica čvapne iz svetle oči, i na Kalmanovo lice padne. Tak je vruča bila ta suza, koja je po redovnikovom licu potekla. Nehotomično je taknul s prstom si suzu i vezda se je stopram zbudil iz svoje fantazije. Njegva vlastita suza je bila ta suza, koja je tekla.

Oblok mu je bil napram vrtu . . . Jezero i jezero misli, bolest i vkanenje nesu dopustile, da se počine, i pomalo je tak čutil, kak da mu je hižička pura s vručom parom, nu samo ga je glava bolela. Odprl je jedini oblok, naslonil se na njega, pak se zagledal vu kmicu. Na vure i na vure je poslušal sum drve, koja je vetrić znihal, i koja su vu svakojakih stvari pripovedala. Jeden viški jablon mu se uprav na glavu nagnu i njemu se tak činilo, kak da mu je te jablon šaptul vu vuh:

Siromaška Linal

Ohl ona drveča sve znaju, samo da ih človek ne razme. Ali Kalman je

razmel ov šum, razmel je tajni govor listja. Najedenput malo jakši vetrić zapuhne, i zlatno listje jablonovj zapoše jednu pripovest pripovadati i to svoju.

Negda ni ja nesam bil tak žalosten kak vezda. Negda sam i ja žival blaženstvo ali sem ju raztrgal vu jednoj vuri. Poleg mene je stalo jedno tenko jelovo drvo, i navek smo si od ljubavi šaptali, dok ja najenput zpažim, da ono kaj sem ja za svoje dral, ne je moje. Ogrlila je svojem listjem jedno drugo drvo. Od ovoga vremena postal sam nesrećen, i misli sem na osvetu. Ako je vihar nastal, nesam već branil nevernu. Svojimi jakimi kitami sam njoj listje trgal. Ako je tuča počela padati, nesem ju branil svojom korunom i tak sam bil vesel, ako je tuča ili vihar pogrdil staru ljubeznicu. Ali ona je svaki dan bolje blede postala. Listje joj je pozutilo, i od duge mučne smrti oslobodili su ju oni človejki, koji su ju iz cepali. Samo onda sam ju počel žaliti siromašnu, kad mi je već pred nogami ležala na zemlji. Probudila se vu meni dvojba, sumnja, kaj pak ako nije bila neverna? Kaj pak ako joj je brat bil koga je ogrlila? Ali tosa žalivanje je već prekesno bilo.

Vumrla je i ja tužno čekam svoju smrt.

alman se je za glavu prijel. On jablon je iz njegova života zel svoju pripovest. I on je imel zaručnicu. Lepa je bila, nedužna kao angjel; i on je to stvorenje štel iz svojega srca izbrisati kaj ako je on mladič, koj se je prijateljski, s njom spominal i koj si je držal za pravu ogrliti i kušnuti Linau, kaj ako on rođjak bi? Kaj ako joj je brat bil, koga je tolikoput spominjala.

I za isto on mladič je bil Linau brat, koj je i za tolikimi letmi došel svoje drage pohadjat iz morja.

Kalman u prvi minuti svoje uznemirnosti neje mogel misli, već je samo to videl da je njegvo blaženstvo raztrgano i hitil je zaručičin prsten pred noge enoj, koja ga je tako bratinskom ljubavi ogrlila i za kojem je moral. Još jedan boleći uzdah i kao nori je letel iz hiže vun. Niti je prosil, niti je čekal razložnjene stvari. Kad je Linka štelu jednoga drugomu predstaviti, već joj je prstan pred nogom ležal.

Kalman ove noći neje oči stianul i tomu konac je bili da si je drugi dan oblekel redovničkoga talara. Daklem ova noć je već druga, vu kojoj si neje mogel počinek najti.

Da je znal kak ostavljena žnjim skupa čuje da je znal da vu susedom selu, iz poznatoga obloka takaj netko posluža pripovest drveča, morti nebi bilo još keano.

(Drugiput dalje)

Kaj je novoga?

— Na tom mladom letu prosimo naše poštuvene čitatelje, naj budu i na dalje prijatelji naših novini. Novine naše budu se samo tak i nadalje izdati mogle, ako budu nas poštuveni predplatniki i nadalje podpomagali. Kak i do vezda, tak budemo se i vu novim letu trsili, da budu poštuveni čitatelji s nami zadovoljni. Vu magjarskim delu naših novin budemo i vu novim tečaju pisali od naših medjimurskih dugovanjah i pripečenjah, da zna varmegjija i orsag za naše potreboče i od življenja medjimurskog puka, da nam pomoreju, gde je potrebno i da nas se navćiju poznati pri varmegjiji i vu celim orsagu. Vu horvatskim delu „Medjimurja“ budemo i nadalje hasnovita i zabavna štiva opisali i novine, pripečenja iz varmegjije, orsaga i iz celoga sveta na znanje dali poštuvanim čitateljem. Osvedočeni smo, da je puk medjimurski tak izobraženi, da nebude pustil svoje medjimurske novine prepasti nego bude je i nadalje obdržal. Prosimo predplate počnoviti i one čitatelje, koji su još dužni s nešterimi krajcarji za predplatu, naj budu tak dobri, pak naj je donešuju ili pošleju vu izdateljstvo, ar štampanje i razpošilanje novinah vnogo koštaju, Predplata je:

za celo leto s poštom skup 4 frt.

na pol leta " " 2 "

na četvrt leta " " 1 "

S poštuvanjem

Uredništvo i izdateljstvo.

— Vu Podturnu su prošloga meseca 30-ga notariusa izbirali. Zebrai su jednoglasno G. Kolay Lajosa, medjimurskoga sina si za notariusa.

— Vu Priloku su dobri ljudi lepo božično drvo postavili za siromašnu školsku decu. Pod drevom bile su opravu čizme i drugo kaj česa za decu, koja su med njimi razdelili. — Pšeju nadalje iz Priloka, da bude tam 8-ga o. m. čitaonica svoje veliko spravišće obdržalo. Po tem bude družtvo pevanja popevalo. Prilok napreduje, Prilok je pohvelje vreden.

— Vmojoni željeznički stražar. Na željeznici med Andinom i Székesfehérvárom su prošle dueve jednoga vaftara nepoznati zločinci vmorili. Žezla mu je kak navadno neala v jutro jesti, ali ga nije vu stražarnici našla. Išla ga je iskat, i ne daleko od stražarnice počila se je na jedno mrtvo telo. Na njezinu viku dobežali su drugi vaftari s lampami, i prepoznali su njezinoga muža vu mrtvom telu. Na hrbtu je ležal na zemlji ves krvavi. Drugi den došla komišija i previzitirala mrtvo telo, koje je s noži spikano bilo. Krivce još nisu našli.

— Zločin vu Berlinu. Kad je jedanput nedavnuja nemški cesar iz šetnje dimo došel, stalo je vnogo ljudih pred palačom. Najedenput hiti jedan človek kamena vu oblok cesarske palače, kamen zdrobil je šajbu, i cesa u pred noge opal. Žandari su ga taki vlovili i pitali, zakaj je to učinil. On je povedal da se zove Benicke Miklos, pred nekoliko let bil je vu špitalu v Berlinu. Kad je odzdravil, prosil je od cesara pomoč, ali nije dobil, sada je bil prisiljeni nekaž napraviti, da ga zapreju i jesti mu daju; drugač bi od glada i nevolje moral vumreti.

— Veliki sneg vu Europi. Na više stranih Europe opal je veliki sneg. Željeznica se e na vnoghj mestih zastavila. Vu Drezdu, Beč i Lipcu nije mogla mašina na božične svetke iti. Vu Lipcu i Pegin morali su poštu na kolih pelati. Vu Neškoj je željezni put med Elzasom, Badenom i po Švajcarskoj s snegom zametani, tak da željeznica nemre iti.

— Izselivanje židovov iz Ruske. Židovi se podjedno seliju iz Ruske, pak jih najviše otide vu Ameriku, i to toliko, da nemreju vnogiput na ladji mesta dobiti. Vu majuša 1886 leta odputovalo je 28 215 židovov iz Rusije vu Ameriku.

— Bobinjke. Vu glavnim varašu su špitali puni betežnikov, kojih broj je navek 200—300. Vu Villanju su morali sve škole zaradi bobinjkah zapreti. Vu kratko vreme je 49 dece zbeževalo.

— Zadnji tjeđen preslo je sto let, kak su krumpira iz Amerike vu Europu donesli. Vu Weddingu su zato veliku svečanost obdržavali.

— Strelil se je Malusov Ljubomir pešački soldat vu Temešvaru, kad je na straži bil. Nije dobro naciljal, jer mu je kuglja jednu stran lica raztrgnula i pri oku vun zšala. Zrok se nezna.

— Vu Trstu je Radaeli Ede pisar pri kotarskim sudu 20,000 trti vkral i pobegel s njimi. Vu listu, kojega je na kvartiru ostavil, piše, da si je sam življenje vzel.

— Doba vladarov i kraljev. Vilmo, nemški cesar je najstareši vladar, ali je stopram 17 let cesar. Najduže vladal Pedro II. cesar vu Braziliji, koj već 55 let sedi na tronušu. Od Vilmoša je za 13 let mlajši papa Leo XIII. Četiri vladari budu ovo leto 70 let navršili. Izmed 40 vladarov samo su 4 mlajši, je španjolski kralj Alfons XIII, koj se je lani narodil. Taki za ujim dojde 32 leta stari srbski kralj Milan.

CENA ŽITKA.

Pšenica 8.30 8.80 — Hrt 5.50 — 6.70

Ječmen 6. — 6.30 — Zob — 6. —

Kuruza 5.50 — 5.60.

LOTTERIJA.

Gradecu 26. decembra 1886.

54. 15. 23. 14. 38.

Svezakost:

MARGITAI JOZSEF

Urednik.

Szegények sorsjegyei kiadja Bécs város tanácsa. Főnyeremény 1000 arany stb. Egy eredeti sorsjegy ára 50 kr.

Nyilvános húzás visszavonhatlanul 1887. február 22-én. 5100 nyeremény több mint 80,000 forint értékben

Sok nyeremény aranypénzben, ezüstforintokban, bécsvárosi 100 forintos sorsjegyekben, arany és ezüst tárgyakban.

Ezen sorsolás Ő Felsőnek kivételes helybenhagyásával Bécs város tanácsa által rendeztetett és az ugynevezett értékpapír-sorsolással — melyek a sorsjegyek mennyiségéhez képest nagyon csekélyek és többnyire értéktelen nyereményeket biztosítanak — össze nem hasonlíthatók. 10 sorsjegy megrendelésénél 5 forint értékben azok díjmentesen küldetnek meg, a hivatalos sorsolási listajstrommal együtt — Kevesebb mint 10 sorsjegy megrendelésénél szíveskedjenek még 20 krt portóra és a sorsolási listajstrom megküldésére mellékelni

Ingyen sorsjegyek nem léteznek ezen sorsolásnál. — A vidéken kaphatók minden bank- és váltóüzleiben, a legtöbb postahivatalnál és lotto gyűjtődobban.

600 1-6.

SCHLHAMMER és SCHATTERA váltóüzlete Bécs.

4359 tk. 86.

Arverést hirdetm. ktonat.

A csáktornyai kir. járásbíróóság mint telekkönyvi hatóság részéről közhírré tétetik miként Grész Alajos ügyvéd által képviselt Gyurán Antal lopatineczki lakos végrehajthatóknak Gyurán Lőrincz lopatineczki lakos végrehajthatást szenvedő ellen 400 frt. tőke s jár. iránti végrehajtási ügyében a nagy-kamizsai kir. törvényszék területéhez tartozó csáktornyai kir. járásbíróóság területén lévő V-ik hegykerületi 343 sztkjvben A 734 hrszám alatt felvett belsőségből Gyurán Lőrincz illető 416 frtra becsült része és ehhez tartozó 15 frtra becsült aránylagos legelő s erdő illetményre továbbá 733 hrszám alatt felvett ingatlanból ugyan öt illető 26 frtra becsült részre a 732 hrszám alatt felvett 28 frtra becsült 1/4 részre a 899 hrszám alatt felvett 58 frtra becsült 1/4 részre ingatlanok s tartozékai

1887. évi január hó 29-ik napján d. e. 10 órakor

az V-ik hegykerület község házánál megtartandó nyilvános árverésen a megállapítandó kikiáltási áron alul is eladatni fognak.

Az árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok kikiáltási árának 10%, vagyis 54 frt. 30 kr. készpénzben vagy az 1881 évi LX t. cz. 42 §-ában előírt óvadékképes papírban a kiküldött kezéhez letenni a többi feltételek a bíróságnál megtekinthetők.

Kelt Csáktornyan a kir. járásbíróóság mint telekkönyvi hatóságnál 1886 évi november hó 2 ik napján.

601 1-1

4467 sz. tk. 86

Arverési kérvénye Horvatics Mihály és István konczovcsaki lakos végrehajthatóknak Horvatics Antal hagyatéka végrehajthatást szenvedett elleni végrehajtási ügyében.

Arverést hirdetmény.

Horvatics Mihály és István konczovcsaki lakos végrehajthatóknak Horvatics Antal hagyatéka képviselőjében Horvatics György konczovcsaki és kiskoru Horvatics Márk és Rozalia képviselőjében Czollár György gyám jurovcsaki lakos végrehajthatást szenvedett elleni végrehajtási ügyében a kérelem következtében a végrehajtási árverés 300 frt tökékövetelés és ennek 1857 évi október hó 26-ik napjától járó 6%, kamatai 13 frt. 30 kr. perbeli 37 frt 75 kr. végrehajtási már megállapított továbbá 96 frt. 62 kr. tőke ennek 1857 évi november hó 26 tól járó 6% kamatai 9 frt 68 kr. per 6 frt 72 kr. végrehajtási 8 frt 87 kr. ingó végrehajtás megkísérési, valamint jelenlegi 6 frt 80 kr

és a még felmerülő költségeknek kielégítése véget az 1881 LX t. cz. 144 § alapján és a 146 § értelmében a nagy-kamizsai kir. törvényszék a csáktornyai kir. járásbíróóság területén lévő VI hegykerületi 90. telekkönyvben 264 hrsz. a. 13 frt a 2057 hrsz. a. ingatlanra épületekkel együtt 796 frt becsültértékben elrendeltetik.

Az árverés megtartására határidőül 1887. évi január hó 27-ik napján d. e. 10 órakor

a VI hegykerületi községi bíróságához tüzetik ki.

Arverezni szándékozók tartoznak az ingatlan becsárának 10%-át vagyis 1 frt. és 30 kr. és 79 frt. 60 kr. készpénzben vagy az 1881 LX t. cz. 42 §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881 évi november hó 1-én 3333 sz. a. kelt m. kir. igazságügyminiszteri rendelet 8 §-ában kijelölt óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni avagy az 1881 LX t. cz. 170 §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni

Vevő köteles a vételért 3 egyenlő részletben és pedig az első az árverés napjától számítandó 30 nap alatt a másodikat ugyanazon naptól számítandó 60 nap alatt a harmadikat ugyanazon naptól számítandó 90 nap alatt minden egyes vételári részlet után az árverés napjától számítandó 6%-os kamatokkal együtt az 1881 évi december hó 6-án 39425 I. M. sz. a. kelt rendeletben előírt módon a csáktornyai kir. adóhivatal mint bírói letéti pénztárnál lefizetni

A bánatpénz az utolsó részletbe fog beszámíttatni.

Kelt Csáktornyan 1886 évi november 10-ik napján a csáktornyai kir. járásbíróóság mint telekkönyvi hatóság.

602 1-1

Brünni szövetek

egy elegans őszi vagy tavaszi öltönyre 3-10 méter hosszú darabokban, mindegyik egy teljes félöltönyre elegendő finom 4 frt 80 kr igen finom 7 frt 75 kr. a legfinomabb 10 frt 50 kr. valódi

gyapjuszövetből

Palmerston és tej posztót teli kabátokra méterje 2 frt 50 krtól 5 frt. Darceposztót méterje 1.25-2.50 küld bármilyen postai utánvétellel a postagyárraktár

SIEGEL-IMMER BRÜNNEN.

Figyelemztetés. Fenti cég szövetei kitűnnek solid és izlételjes kivitelük, valamint különös tartóságok által ismert szilárdsága és nevezetes szállítási képe ssége kezeskedik arról, hogy a legjobb anyagok és pontosan a küldött minta szerint szállítatnak. Kívánatra a fenti cég küld mintákat ingyen és bérmentve. 422 17 - 20

KATONAI

ARANY DISZEK.

Kühmayer Ferencz és társa POZSONY.

Ajánlják os. kir. szab. gazdagon ezüstözött és aranyozott fonal sodrony egyenruha diszek 25-95°, finom érc-tartalmu (Edelmelhu) melyek a bécsi világiállításnál a 2 legnagyobb éremmel és a Bpesti orsz. kiállításnál díszoklevéllel tüntettetett ki Egyedüli magyar országon, mely a nyers anyagból a teljes elkészítéséig gyártja.

Ingyen és bérmentve Használt és elavult egyenruhadiszek előnyös árban fogadtatnak vissza vagy elcseréltetnek. 487 6-6.

Nyom Fischel Fülöp lapulajdonosnál Csáktornyan.

Pályázat

TÜSKE SZENTGYÖRGYRE

(Zala m. Muraköz) egy nőtlen

okleveles II-ik önálló tanító

kerestetik, ki a

magyar és horvát

nyelvben jártas — fizetése 315 frt lakás (mely áll egy szobából) és két öl tü-fis.

A felszerelt folyamodványok az 1887 évi január hó 10-ig alulírottához küldendők

Kelt Tüske-Szent-Györgyön (u. p. A-Kralyovecz) 1886. évi decz 16

az iskolaszék nevében

Peczek György plebanos és iskolaszéki elnök.

521 2-2

Nagy választék menyasszonyi ékszerekben.

Alapított 1873. évben **REBLINGER & Co** Alapított 1873. évben

órás és ékszerész, Csáktornyan.

Van szerencsém ezennel a n. é. közönség szives figyelmébe ajánlani az ujonnan berendezett és dusan felszerelt **ARANY, EZÜST** és **nagy chinai ezüst áruk raktáromat,** (lőtér, az új takarékpénztári épületben) hol e szaknaba vágó díszes, **mindennemű ajándékoknak** igen alkalmas tárgyak a legjutányosabban beszerezhetők. Bátorlckodom még a n. é. közönség szives figyelmébe ajánlani jól dezzett **optikai áruraktáromat.** **IGEN OLCSÓ ÁRÁKÉRT**

209 96-*

Nagy választék születésnap ajándékokon.

CACAO és **CSOKOL**

VICTOR SCHMIDT

melyek az első bécsi szakács-művészeti-kiállít. ... jjal, a díszok-mánnyal lőnek kitüntetve. Valódi egyedül csak a ni hatós... bejegyzett véd-jegyünkkel és czégünkkel ellátott. Kaphatók valamennyi előbbke... rüszkereskedésben és csemege árúhelyeken valamint (sáktornyan): **STRAHIA TESTVÉREK** és **TODOR JÓZSEF** urak kereskedésében. Vidékre postautánvétellel küldetik.

Victor Schmidt & Söhne, cs. k. orsz. szab. gyárosok. Gyár és központi szétküldés: Bécs, IV. Allegasse Nr. 48 (nächst dem Südbahnhofe.) 406 24-52

A ki kétségben van a felett,

hogy a hírlapokban feldiosért gyógyszerzek közül melyiket használja betegsége ellen, az írjon egy levelezőlapot Richter kiadó-intézetének Lipősebe s kérje a „Betegbarát” ezimű rőpiratot. E könyvcskében nemcsak a legjobbaknak bizonyult házi szerek vannak részletesen ismertetve, hanem **betegségekről szóló jelentések** is olvashatók. E jelentések mutatják, hogy igen sok esetben egy egyszerű házi szert is elegendő arra, hogy még a látszólag gyógyíthatatlan betegség is szerencsésen elháríttassék. Ha a betegnek a megfelelő gyógyszer rendelkezésére áll, akkor még súlyos baj esetén is gyógyulás várható, s ez okból egyik betegnek sem kellene a „Betegbarát” megrendelését elmulasztani. E figyelemreméltó könyveske segítségével sokkal könnyebben választhatja meg a szükséges gyógyszert. A rőpirat megküldése a megrendelőnek költsége nem kerül.